

LASTEJUTT 1

“Kuri prügi”

„Karel, ole hea, vii prügi välja!“ hõikas ema. Kareli nägu tõmbus vingu – tema tahtis hoopis telekat vaadata.

„Pärastpoole,“ lubas poiss. „Näiteks homme. Või siis ülehomme.“

„Homme on ju sinu sünnipäev, Karel.“ Ema kolistas köögis nõudega „Kas sul külaliste ees häbi pole?“

Poiss ohkas. Ta lonkis kööki, koukis prügiurnist kotti ja sidus selle suu sõlme.

„Ära sa biolagunevaid jäätmeid unusta!“ meenutas ema. „Need tuleb eraldi panna. Ja vanu ajalehti on ka. Ajalehed tuleb kindlasti visata paberikonteinerisse.“

„Ja-jaa,“ pomises Karel tujutult. Ta vantsis köögist esikusse, avas välisukse. Ja siis tuli talle hea mõte! Poiss paugutas korra ust, ent hiilis oma tuppa tagasi ning lükkas prügikotid jalaga voodi alla. Tõepoolest, ega siis prügiga nii kiiret ka pole. Nüüd võis teleka ette lipata.

Õhtul puhastas Karel hambad ja puged voodisse. Väljaviimata prügi oli sootuks ununenud. Kõik ta mõtted keerlesid hommikuse sünnipäeva ümber. Siis tuli uni.

Midagi nagu kolksatas, keegi kõhistas naerda. Karel süütas lambi ja heitis toale unise pilgu. Aga juba järgmisel hetkel oli rammestus kui peoga pühitud: voodialune prügi oli kottidest välja pugunud! Üks pahaksläinud peet veeres üle põranda ning tema teekonnast jäi vaibale inetu punane jutt. Aga see ei olnud kaugeltki kõik. Kartulikoored ronisid nagu tõugud mööda seinu üles ja vanad ajalehed laperdasid justkui kajakad lae all ning kriiskasid vastiku häälega.

Koos prügiga oli tuppa ilmunud ka hulkuv kass. Selline räabakas ja kriim.

„Kõtt, kass!“ karjus Karel ja trampis jalgu. Aga ülbe elukas ei teinud kuulmagi. Ronis hoopis kardinapuule, võttis istet, vehkis käpaga, nagu mängiks nähtamatut kitarrit, ja laulis: „Ägedaks ja kuuliks, saan teiseks juuliks ...“

„Lõpeta!“ hüüdis Karel. „Täna on minu sünnipäev!“

„Sünnipäev jääb ära!“ käratas kass. „Mina oma prügimäel selliseid asju ei talu.“

Karel maigutas nõutult suud ega osanud korraga midagi kosta. Samal hetkel kõlas uksekell. Need on kindlasti külalised, rõõmustas poiss. Sander ja Priit ja Lisette ja ... Oh, kõik tema klassikaaslased! Nüüd on ta päästetud. Ent siis toimus midagi kohutavat. Prügi tungis talle igast

küljest kallale. Kilekotid haarasid käed ja jalad salakavalalt haardesse. Aga pahaksläinud peet pugest tropina suhu!

Uksekell kõlas veel kord.

„Kes seal on?“ küsis kass. Kareli õuduseks matkis va kõuts tema enda häält.

„Need oleme meie,“ hüüdsid külalised. „Tee lahti, Karel!“

„Ei tee,“ õiendas kass jälle Kareli häälega. „Jätke kingitused ukse taha.“

„Kas me siis sõbrad enam polegi?“ küsis keegi, vist Lisette.

„Ei ole,“ kinnitas kass. „Mina teile kringlit ei paku.“

Karel tahtis hüüda, et ärgu nad kuulaku pärist kassi. Aga ta ei saanud sõnagi suust. Karel rabeles kõigest väest ja ... ärkas. Ta oli näinud vaid halba und. Siis hakkas poisil kiire. Ta riietus, haaras voodi alt prügikotid, tormas ruttu õue ning toppis jäätmed prügikasti. Tavaprügi ühte konteinerisse, biolaguneva teise. Ajalehed rändasid mõistagi rohelisse paberikonteinerisse.

Karel ohkas kergendatult. Siis silkas ta koju. Tuli ju sünnipäevapeoks riided vahetada.

Karelil läks hästi, see oli kõigest unenägu. Kuidas juhtub meiega, kui me prügi mööda oma maad laiali pillume ja ei pane seda õigesse kohta? Väga kerge on lihtsalt kommipaberid maha visata või näts autoaknast välja sülitada. See prügi hakkabki mingis mõttes elama ja muudab meie maa väga-väga koledaks. Mingi osa prügist läheb ussitama, mingi osa mädanema, mingi osa muutub lihtsalt inetuks kilehunnikuks. Mingi osa prügist hakkab eritama kahjulikke aineid ja kiiritust, mis on inimestele väga kahjulik. Kui me selle peale ei mõtle, siis muutub meie maa elamiskõlbmatuks. Ka Jumalal oleks siis väga kurb. Ta andis meile ilusa, puhta maa elamiseks, Ta ise oli sellega väga rahul, sest peale maa loomist Ta ütles, et: “See kõik oli väga hea”. Peame meeles, kellele see kõik kuulub, kus meie elada ja vahvaid asju nautida same. Ja mida peaksime ise tegema, et me seda jätkuvalt kasutada saaks selle ilus ja headuses.

Autor: Markus Saksatamm

LASTEJUTT 2

Olgem hellad kõigi suhtes!

Kallid lapsed, kas te teate, mida tähendab õnnistamine või Jumala õnnistuste soovimine kellelegi? Jumala õnnistuste soovimine kellelegi tähendab, et seda inimest või inimesi Jumal kaitseks halva eest ja kingiks talle (neile) head kordaminekut kõiges.

Aga mida tähendab needmine? Mis see on? See on õnnistamise vastand. Soovida kellelegi väga halba! Kord väga-väga ammu oli Jumala rahvas, Iisraeli rahvas, keda Jumal juhatas ja saatis, ja keda muud rahvad väga kartsid. Kuna Jumal ise oli Iisraeli rahvaga. Kui nad olid jõudnud oma rännakul Moabimaale, siis moabiitide kuningas Baalak kutsus suure tasu eest ühe prohveti, Bileami, Iisraeli rahvast ära needma, et saaks Iisraeli rahvalt Jumala kaitse eemaldatud ja Moabi rahva kuningas saaks Iisraeli rahva ära hävitada.

Bileam oli väga meelitatud, et talle toodi hinnalisi asju ja lubati ka suurt tasu, kui ta neab Iisraeli rahva. Bileam teadis küll, et Jumal seda ei taha, et Jumala õnnistatud rahvast ära needa, aga tal oli suur tahtmine saada kalleid kingitusi ja ka saada austatud. Ta istus oma eeslikese selga ja kiirustas teekonnale.

Siis äkki nägi eesel midagi, mida Bileam ei näinud ja põikas teelt kõrvale. See, keda Bileam ei näinud oli Jumala ingel. Ärritatult lõi Bileam looma ning pööras ta teele tagasi. Sõites edasi Bileamile nägematu ingel ilmus uuesti ühel kitsal teelõigul, mida ääristas mõlemalt poolt kiviaed. Eesel püüdis ähvardava olevuse eest peitu pugeda teeserva tõmbumisega ning surus seega peremehe jala vastu kivimüüri. Ta oli nii vihane eesli peale, et lõi teda halastamatult ja sundis eeslit teekonda jätkama. Veel kolmas kord tõkestas ingel teekonda väga kitsa koha peal, et ei olnud kuidagi võimalik edasi minna. Vaene loomake tardus hirmust paigale ja laskus ratsutaja all maa peale maha. Bileam sai hirmus vihaseks ja peksis looma veel julmemalt.

Aga siis juhtus midagi erilist! Taevaisa avas eesli suu, nii et ta rääkis inimese kombel: „Mis ma sulle olen teinud, et sa löid mind kolmel korral?“ Aga Bileam oli nii vihane, et ta ei näinud selles mitte midagi imelikku, et eesel rääkis, vaid vastas: „Sellepärast, et sa tembutad minuga! Kui mul oleks mõök käes, ma tõesti tapaksin su nüüd!“

Siis avas Jumal Bileami silmad ja ta nägi Jumala inglit, paljastatud mõök torkevalmilt käes. Sellest oli Bileam õudselt ehmunud ja kummardus ingli ette maha. Ingel ütles: „Mispärast sa löid oma eeslit

kolm korda? Kui ta poleks pöördunud mu eest, ma tõesti oleksin nüüd tapnud sinu ja jätnud tema elama!“

Bileam võlgnes oma elu vaesele loomale, keda ta nii julmalt oli kohelnud. Bileami meelsus ilmneb looma kohtlemises. Piiblis on tekst: „Õige tunneb oma lojuse hinge, aga õelate halastuski on julm.“ (Õp 12:10)

Kui paljud meist mõistavad, kui suur patt on loomi halvasti kohelda või lasta neil hooldamatusest kannatada? Jumal, kes lõi inimese, valmistas ka inimesest alamad loomad. Loomad loodi inimest teenima, kuid inimesel ei ole õigust neid jõhkralt kohelda või julmalt sundida. Teha haiget, inimesele või loomale, on ühtemoodi ülekohus. Paljud arvavad, et nende julmus jääb varjatuks, kuna loomad ei saa sellest rääkida! Kuid Taevaisa on teadlik kõigist neist, kes kohtlevad loodolevusi halvasti, ning kord peame sellest aru andma. Olgem hellad kõigi loodolevuste suhtes!

Koostatud 4.Mo 22-24 ptk-d ja PP lk 356,357 põhjal Galina Lõhmuse poolt.

EESTI KIRIKUTE NÕUKOGU
WWW.EKN.EE

**LOODU(S)
HOIU
NÄDAL**
6.-13. OKTOOBER

Ole Loojale tänulik loodu eest:

- tarbi vähem
- viibi rohkem looduses
- veeda üks päev ekraanivabalt